

Svatí Cyril a Metoděj dříve a dnes

Na prvním místě je třeba říci, že Cyril s Metodějem byli především svatí. Byl to život zakotvený ve víře v Krista a jeho učení. Tak je vychovali rodiče, tak se v jejich době žilo v celé byzantské říši. To je první odkaz pro nás. Pamatuji si na Jubilejní pouť v roce 1985, výročí úmrtí svatého Metoděje. Komunistický režim si troufnul udělat z pouti mírovou slavnost. Když ministr kultury citoval v projevu jména věrozvěstů pouze jmény Cyril a Metoděj, lidé spontánně volali „svatý, svatý“.

Přinesli nám víru, kterou žili od svého dětství. Křtili, ale učili pokřtěné podle víry žít. Vedli k životu ze svátostí, hlavně účasti na bohoslužbě, svatém přijímání a ke vnímání zpovědi jako smíření s Bohem a druhými. Nežádáme o křest svých dětí, o sňatek před Bohem, zatímco praktický život se odvíjí bez víry? Přijímáme svátosti jako setkání se vzkrášeným Kristem, který nás chce proměnit?

Vedli lidi k osobnímu vztahu k Bohu a k modlitbě. Bible se pro ně stává prvním, co je třeba zpřístupnit ve srozumitelné mateřštině. Každý dnes máme doma bibli, vyznáme se v ní? Dokážeme ji číst tak, aby nás zajímala a vedla k modlitbě?

Vedli lidi k morálnímu životu podle svědomí a Božího zákona. Pravidla pro život mají

základ v poznání Boží moudrosti, kterou je třeba nacházet v Božím slově bible. Zákon sudný lidem vycházel z biblického základu. Morálka je dána člověku ve svědomí,

kteřé bylo třeba v lidech probudit a korigovat Božím slovem. Nepotřebujeme totéž ve velké míře i dnes pro naši současnou společnost?

Měli spolupracovníky, které vyučili, aby pokračovali v jejich díle. To je apoštolská moudrost, bez které by misie apoštolů, svatého Pavla i svatých Cyrila a Metoděje skončila. Když byli žáci po smrti sv. Metoděje vyhnáni, dílo zapustilo kořeny na Balkáně

v Bulharské říši. Jak se nám daří předávat víru a dobré způsoby života nové generaci? Je víra obrazem žitého křesťanství?

Posledním je písmo a slovesnost. Dali Moravanům možnost psát, číst knihy, zapisovat myšlenky a tvořit knihy nové. To vedlo k tříbení jazyka. Nepotřebujeme v dnešní době něco podobného, když dochází ke zkracování slov, tvoření novotvarů z jiných řečí a „komolení“ našeho jazyka?

Letošní cyrilometodějské výročí nám opět připomíná, co znamená a obnáší křesťanský život. Není to jen názor, postoj, ale konkrétní přijetí Krista a jeho slova do svého každodenního života.

otec Milan

Úmysly modlitby živého růžence:

- Červenec:** Za morální a duchovní obrodu národa
Srpen: Za ochranu dětí a mládeže před úrazem, nebezpečím a špatnými vlivy
Září: Za otce biskupa a za mladé, kteří přijmou svátost biřmování
Říjen: Za nemocné a za ty, kteří se nacházejí v obtížných životních situacích

Střípky z pouti děkanství do Mikulčic 1. 5. 2013

Nejprve se konala v areálu Slovanského hradiště na Valech v Mikulčicích mše svatá – pod širým nebem za krásného jarního počasí. Téměř hmatatelně jsme cítili, že jsme na místech, kde žili naši předkové. Poté následovala prohlídka tohoto historického místa. Tady je několik údajů:

V 9. století velkomoravský hrad s rozsáhlým podhradím na ostrovech v řečišti toku řeky Moravy o celkové rozloze až 50 ha. Zklady knížecího paláce a 12 kamenných kostelů, pohřebiště s celkovým počtem přes 2500 objevených hrobů, pozůstatky mohutného valu. Ukázky půdorysů bývalých kostelů. Místo působení slovanských věrozvěstů sv. Konstantina – Cyrila a sv. Metoděje. Místo nazývané Morava (grad Morava) nebo starobylé město Rasticovo (urbs antiqua Rastizi). Dvě stálé archeologické expozice.

Po prohlídce jsme se jako správní poutníci museli občerstvit (dobře opečené buřty je nejlepší zajíst zmrzlinou). Po sestě jsme navštívili kostel v Mikulčicích s prastarým

oltářem z „dobře naloženého“ dubu. V kostele se konala mariánská pobožnost. O to, abychom i my byli dobře naloženi, se postaral pan farář z Drnovic svým zpěvem a neodolatelnou hrou na harmoniku.

Poslední zastávkou (pro největší vytrvalce) byla prohlídka (nebo spíš obhlídka) kostelíka sv. Margity Antiochijské poblíž Kopčan (na slovenské straně řeky Moravy). Je to jediná původní dochovaná stavba na území Velké Moravy z cyrilometodějské doby.

Pokud se sem někdy vypravíte sami, určitě najdete odpověď na tyto otázky:

1. Kde mají ostatky sv. Cyrila?
2. Kde roste česnek medvědí?
3. Co je „dobře naložené“ dřevo?
4. Z čeho je zhotoveno sousoší sv. Cyrila a Metoděje v areálu hradiště?
5. Kde je hrob sv. Metoděje?

Každý, kdo na otázky správně odpoví, se u nás může stavit pro odměnu (googlení povoleno). Odpovědi pošlete mailem na klink@tiscali.cz.

Cyril a Lenka Klinkovští

Velký úklid

nejen před Nocí kostelů a prvním svatým přijímáním v sobotu 27. dubna

Úklidové práce ve farním kostele, na Špitálce i kolem kostela začaly v 9.00 hodin. Kapky deště před začátkem vyvolávaly obavy, jestli se brigáda v okolí kostela uskuteční, ale byla to jen zkouška důvěry. Místo deště se v hojném počtu dostavila mládež a krásně vyhrabala trávníky, vyčistila koryta pro odtok vody a zametla dláždění kolem kostela. Důkazem toho bylo nejen veselé hemžení kolem kostela, ale také naplněné kontejnery na odpad. Měla jsem z toho velkou radost, protože v žádném roce se nepodařilo všechno za jeden den. Holky a kluci zabrali a bylo to poznat. Děkujeme!

Velké poděkování patří maminkám, které se v hojném počtu sešly na úklid farního kostela. Nejen, že byl kostel uklizen, ale došlo také na okna v sakristii i v kapli. Díky tomu, že máme nové podlahy v lavicích, se

už nemusela drhnout obávaná klekátká a trouchnivá prkna podlah. Naše spolehlivé a věrné starší ženy, které kostel pravidelně uklízejí během roku, přišly i na velký úklid a opět značně zabraly. Přejeme jim, aby nezůstalo jen u lidské vděčnosti, ale aby jim dobrý Bůh stále dával své požehnání, potřebné zdraví a nové pomocníky.

Minulý rok se nestihlo úplně všechno, ale letos došlo i na křišťálové lustry v kapli, které přišla umýt jedna maminka v týdnu.

A co Špitálka? I tam se uklízelo a byly vysáty římsy. Původně bylo v plánu, že pokud se úklid nestihne 27. dubna, dokončí se příští sobotu, ale jaké bylo překvapení, když se díky dobrým lidem zvládlo všechno v tento den. Ještě jednou Vám všem Pán Bůh odplat Vaši pomoc svým požehnáním.

Jana Lstibůrková

Ohlédnutí se za Nocí kostelů 2013 ve Slavkově

Slavkov u Brna se do Noci kostelů poprvé zapojil před dvěma lety. Letošní ročník byl o poznání skromnější co do počtu nabízených programů i zaznamenaných vstupů. Navzdory tomu jsme jako organizátoři spokojeni. Podařilo se totiž dosáhnout toho nejdůležitějšího, oč v celé Noci kostelů jde především. Otevřely se sakrální prostory a přilákaly i ty návštěvníky, kteří by do nich jinak možná nikdy nevstoupili. Nabídly program, který (soudě dle bezprostřední odezvy) zaujal, pobavil, poučil i potěšil. Ukázalo se, že ve Slavkově žije spousta talentovaných a šikovných lidí, kteří jsou ochotni ve volném čase a bez nároku na odměnu udělat něco pro své spoluobčany.

Určitě jste si všimli, že mezi návštěvníky bylo hodně „přespolních“. Doufáme, že jsme i takto přispěli k propagaci Slavkova z té dobré stránky – jako města, které žije

a z kulturního hlediska má co nabídnout. A ještě jednu věc je potřeba zdůraznit: Noc kostelů byla přínosem i pro nás – pro všechny, kteří jsme se podíleli na její organizaci a průběhu. Dokázali jsme spolupracovat, vzájemně vycházet a spojit síly pro dobrou věc.

Děkujeme Vám všem, kteří jste přišli a ukázali, že naše úsilí nebylo marné.

Organizátoři Noci kostelů 2013

Noc kostelů 2013 v číslech

Počítaly se jednotlivé vstupy do objektů.
Farní kostel Vzkříšení Páně – 640
Kaple sv. Jana Křtitele se špitálem – 343
Husův sbor Církve československé husitské – 150
Modlitebna Českobratrské církve evangelické – 205
Kaple Povýšení sv. Kříže na zámku – 250
Celkem 1588 vstupů.

Noc kostelů

„Nechtěla byste nám pomoci s Nocí kostelů, paní Cenková?“ zeptala se usměvavá paní Lstibůrková během úklidu kostela. Já jsem v tu chvíli věděla, že bych chtěla, ale zahlodaly ve mně pochybnosti: „Co tam budu dělat?“, „Zvládnu to?“ ptala jsem se sama sebe. Nakonec se moje obavy ukázaly jako naprosto zbytečné.

Když jsem chvilku před šestou hodinou večerní šla do kostela, už se šelo. Při vstupu do kostela jsem se cítila zvláště. Nešla jsem na bohoslužby jako obvykle, dnes jsem tady byla z jiného důvodu. Dnes se přijdou podívat do kostela i lidé, kteří sem běžně nechodí. Někteří přijdou ze zvědavosti, další přijdou z jiného města nebo vesnice, jiní jen tak nakouknou během večerní procházky... I mým úkolem dnes bude, aby se zde lidé cítili příjemně a třeba dostali chuť se i někdy vrátit.

Kostelní prostor byl nádherně připraven, zůstala jsem chvíli jen tak stát a vnímala jinou atmosféru. Popisky, které mě zaujaly

nejdříve, mi připomněly turistické rozcestníky, a tak jsem se k nim zvědavě vydala. Svíčky v místě, kde bývá svěcená voda, žluté krabice na prosby, kněžská roucha... Ale už přicházeli první návštěvníci a já jsem je vítala u vstupu. Přicházeli s úsměvem a zájmem a přicházelo jich hodně.

Večer se proměnil v noc, setmělo se a kostel ozářila spousta svíček svým měkkým, teplým světlem. Za zvuku varhan, zpěvu dětí a scholy si návštěvníci kostel prohlíželi a mnozí se se zájmem ptali, kam se zde ve Slavkově mohou ještě podívat.

Pak už se scházeli lidé k noční staroslovenské bohoslužbě. Byla jiná, krásná a vznešená... a přenesla mě do doby našich věrozvěstů, svatých Cyrila a Metoděje. Během této mše se mi vybavovaly informace o jejich životě, které otec Milan hravou formou sděloval nejen dětem při úterních mších svatých. Bylo to krásné zakončení celé Noci kostelů.

Helena Cenková

Salesiánské sliby

Ve čtvrtek 20. dubna 2013 v pět hodin odpoledne začala ve fryštáckém kostele sv. Mikuláše mše svatá, při které skládal salesiánské sliby rodák z Hrušek a náš kamarád Laďa Bandouch. Hlavním celebrantem byl biskup Karel Herbst, přitomen byl také provinciál salesiánů P. Petr Vaculík a zástupy dalších.

Mše probíhala v salesiánském duchu – s kytarami, dynamicky a radostně. V jejím

závěru Laďa vtipně děkoval všem, kterým bylo zač.

Po skončení obřadu a gratulacích jsme se přesunuli do sousedícího salesiánského střediska, Domu Ignáce Stuchlého neboli DISu k občerstvení.

Na Laďu pamatujeme i v těchto dnech, kdy ho v italském Turíně čeká jáhenské svěcení. O tom ale více v poprázdňinovém Urbánku. *Petra a Milan Šaňkovi*

Vigilie svatodušní

Svatodušní nověna vyvrcholila svatodušní vigilií v sobotu 18. května v 19 hodin. Od 17 hodin probíhalo na faře setkání účastníků charismatické obnovy a zvaní byli i ti z vás, kteří měli zájem se s touto formou prohloubení víry seznámit. Navštívili nás přátelé z Dolních Bojanovic, abychom si společně připomenuli, co všechno jsme prožili od obnovy v Duchu Svatém.

Napadne vás někdy, že kněz je taky jen člověk? Se svými starostmi, plány na dnešek a zítřek? A že se mu stává jako nám, že mu v ten den něco nevyjde? Jak si i z takového dne vzít ponaučení, to nám připomněl P. Buchta ve svém kázání při svatodušní vigilií.

Svatodušní vigilie. Čekal jsem promluvu o darech Ducha Svatého, o jejich přijetí a používání. A bomba. P. Buchta povídá: „Mám hlad! Přišel jsem na setkání a následné agapé, takže jsem se připravil spíše duchovně a snědl jsem jen nějakou sušenku a teď tady mám kázat na mši, jsou tři čtení a žalmy, mně kručí v břiše a nahoře jsou plné stoly...“ Tim nás dostal. Rozesmáli jsme se všichni. Slavkovský kostel se smál při mši asi poprvé. Tohle kázání si budeme pamatovat. P. Buchta pokračuje: „*Bůh to s námi myslí dobře. Posílá nás na místa, kde máme duchovní i tělesnou stravu, ale my to nepochopíme, snažíme si život zařadit líc a pokud možno s co nejmenší námahou. Kde nás Pán postaví, to je to nejvýhodnější místo, ale není to míněno jen tak si tam sednout s rukama v klíně a tvrdit, že je to Boží vůle...*

Vzdělávat se! Ve víře? V modlitbě? Kolikrát slyším: „Já se, otče, neumím modlit! Ale či je to vina?! Každý z nás je zodpovědný za to, co se z něj stane, kam postoupí ve víře, zda se naučí vidět Boha jako svého Pána a přítel, zda se naučí Bohu děkovat a na Boha spoléhat. On nás staví na nejvhodnější místo pro nás. Ale dává nám svobodu, můžeme být líní a neuvařit si a mít hlad – jako já dnes. Nečíst Písmo svaté a neumět se modlit svými slovy. Ale může to být i jinak. Pán nám podává pomocnou ruku, posílá nám Svatého Ducha jako svým apoštolům a záleží jen na nás, jak Ho přijmeme. Zda jsme připraveni, zda máme dost oleje.

A k tomu mému hladu. Jak vidíte i z chyby se člověk může poučit a vidět ve svém životě, v každém dni Jeho přítomnost. Je potřeba být někdy hladový, nemocný, osamělý, protože když jsem slabý, tehdy je má modlitba nejsilnější. Tehdy vidím rozdíl a mám pochopení pro trápení nemocných, osamělých, hladových. Proto děkuji i za ten hlad Pane.“

Asi to nejsou přesná slova P. Buchty, určitě jsem i něco vynechal, ale tahle jeho promluva zapůsobila i na mě. Díky Vám, otče Pavle!

A díky i vám, Bojanováci, že jste si na nás udělali tolik času, nejen dnes, ale hlavně loni. Věnovali jste se nám deset víkendů, dojížděli za námi do Slavkova a vždycky včas. Jen díky Vám a Duchu Svatému je tu tolik nových posiloven (společenství) ducha. Díky vám!

Miloš Jindřich

Pout' k otevření Urbánku

Kaple sv. Urbana se v neděli 26. května stala cílem mnoha lidí ze Slavkova a okolí. Úderem 15. hodiny se vydal průvod vedený místními kněžími a hostujícím P. Petrem Šikulou z brněnské katedrály sv. Petra a Pavla po křížové cestě na Urbánek, kde byla v 16 hodin pro poutníky sloužena mše svatá u příležitosti slavnostního otevření kaple spojeného s posvěcením kopie obraza sv. Urbana na zrenovovaném oltáři.

Slavnostní mše se zúčastnil také starosta města Ivan Charvát, který v závěru přednesl krátkou řeč s poděkováním děkanu Vavrovi za úspěšné řízení tříletých oprav. Všichni přítomní byli poté místním děkanem pozváni na občerstvení – opékané párky.

Přestože nebylo příliš teplo a foukal studený vítr, prožili přítomní velmi pěkné a příjemné odpoledne.

Martina Tesáčková

První svatě přijímání

V neděli 9. června přistoupilo ve Slavkově 14 dětí k prvnímu svatému přijímání. V sobotu předtím prožili svoji první svátost smíření. V mnoha domácnostech byl v posledních dnech patrný různý stupeň nervozity a padaly dotazy a hlášení typu: „Mám šest hříčů. Bude to stačit?“ „Ztratily se mi hříchy!“ „Já jsem si vždycky myslela, že mám jenom dva hříchy, ale mám jich mnohem víc!“

Přes všechny starosti jsme, doufám, tuto slavnost dobře prožili. A co na to děti? Pojdte si počíst...

Co se mi v den přijímání nejvíce líbilo?

Anetka: Jak byl vyzdobený kostel.

Danča: Že to byl můj nejlepší den v životě.

Gábi: Byl to můj největší den v životě, slavnost, že jsem mohla přijmout Pána Ježíše.

Káťa: Mše sv. a návštěva pana faráře.

Majda: Všechno.

Marta: Mše sv. v kostele.

Toňa: Že jsem přijmul tělo Pána Ježíše.

Zdenda: Hostie s vínem.

Co pro mě bylo nejhorší nebo nejtěžší?

Anetka: Nejhorší bylo, že jsem měla trému.

Danča: Příprava na první svatě přijímání.

Gábi: Že jsem se bála, že něco zkazím.

Káťa: Když mi někdo šlapal na šaty.

Majda: Překonat nervozitu.

Marta: Bylo mi hrozné vedro v šatech, když jsem se fotila v zámecké zahradě.

Toňa: Dělat si svoje úkoly.

Co jsem dostal za dárek?

Anetka: Náušnice a řetízek se zlatým křížkem.

Danča: Peníze, památku na sv. přijímání, růženec, náhrdelník, omalovánky, propisku, přívěsek, tašku a létající talíř.

Gábi: Bonboniéru, deníček, knihu o koních a dětskou Bibli.

Káťa: Řetízek, křížek, přání, knížku, sušenky, čokoládu, tofife, dort.

Majda: Náušnice, náhrdelník, čelenku, anděla, knížku, deník, řetízek, dva sešitky, kočička a růžičky.

Marta: Náušnice, řetízek, medaili, dvě knihy a dort.

Toňa: Sladkosti a přívěšek s vírou, nadějí a láskou.

Zdenda: Vyhledávač kovu a řetízek.

Co jsme měli k obědu:

Anetka: Svíčkovou.

Danča: Grilované maso s brambory a saláty.

Gábi: Uuděné klobásky a k tomu salát nebo rajskou omáčku.

Káťa: Knedlíky, vepřové maso a zelí.

Majda: Hovězí polévka a řízky s bramborovým salátem nebo kaší.

Marta: Řízek s bramborovým salátem.

Toňa: Kuře.

Zdenda: Zeleninová polívka, pečené kuře a brambory s jogurtovou zálivkou.

Co mi lidé přáli:

Anetka: Hodně štěstí.

Danča: Hodně štěstí, zdraví, lásky, a abych Ježíše nosila v srdci.

Gábi: Ať pořád věřím v Boha a Ježíše.

Káťa: Ať věřím a jsem hodná.

Majda: Hodně štěstí a Božího požehnání.

Marta: Ať věřím, že mě má Pán Ježíš rád.

Toňa: Radost.

Zdenda: Vždy s Pánem Bohem.

Za upřímné odpovědi děkuje dětem redakce a čtenáři!

Co vy na to?

Příprava na první svatě přijímání skončila. Děti si prožily svůj velký den, ale co dál? Mnohé děti si po mnoha letech z této svátosti pamatují krásné šaty, rodinnou sešlost, ale postupně se tato svátost, která měla být hlavním pilířem jejich života, vytratí jako semínko, které nezapadlo do úrodné půdy. Někdy se tato svátost může hodit, pokud v dalším životě následuje ještě nějaký církevní úkon (svatba, biřmování, kmotrovství), ale často dotyčné obdarované děti zapomenou, s jak velkým darem mají co dělat a jak přínosný by mohl být pro jejich život. Co tedy s tím?

Na nápad mě přivedla jedna maminka z naší farnosti. Pro tyto děti (zvláště děvčata, kluci mají přece jen ministranty) by mohlo vzniknout nějaké další setkávání třeba i na faře, kde by se mohly učit první svatě přijímání uvádět do života. Společným tvořením, prací, výlety, povzbuzením atd. Vzpomínám si ze svého dětství, jak mi pomáhalo, když jsem mohla u strýčka kněze trávit prázdniny na faře spolu se svými bratrance a sestřenicemi.

Zvláštní na tom bylo, že jsme tam rádi dělali i to, co doma bylo velmi nepřítažlivé (trhání rybízu, pomoc s úklidem apod.) Také jsme si rádi povídali, zkrátka rádi jsme byli spolu. Strýčkova sestra, moje teta a křestní kmotra nám často Boha přibližovala vhodným slovem, povzbuzením a svým zájmem o to, jak se nám daří. Vzpomínám na ty chvíle jako na jednu z nejkrásnějších ve svém životě. A dodnes si přesně pamatuji slova, která jsem slyšela. Slova padala do úrodné půdy, protože nás teta a strýc měli rádi.

Když to převedu na dnešní podmínky: Co by se dalo dětem nabídnout? Pokud by se toto setkávání ujal, děti by mohly také něco pěkného vyrábět, číst si, vyprávět příběhy, třeba i s něčím nenáročným pomoci; myslím, že možností je mnoho. Ale asi by to celé nemohlo stát na jednom člověku. Nevím, možná ano, ale dávám ke zvážení, pokud by někdo měl zájem zapojit se do této aktivity a rozvíjet dále tento nápad a tuto možnost.

Jana Lstibůrková

Ženatí–svobodní 1:5

V neděli 9. června 2013 proběhlo na venkovním hřišti při ZŠ Tyršova první přátelské utkání ženatí–svobodní borců naší slavkovské farnosti.

Obě družstva se sešla v dostatečném počtu. Hrací doba byla 2× 30 minut s krátkou poločasovou přestávkou pro načerpání sil a občerstvení.

Utkání skončilo výsledkem 5:1 ve prospěch svobodných, v poločase byl stav 2:1.

V první půli se hrálo vyrovnané utkání. Do vedení šli svobodní, ale ženatí po pěkné přímočaré akci po chvíli srovnali skóre. Po přísně odpískané penaltě a jejím nekompromisním proměnění šli svobodní do vedení 2:1. Tímto průběžným skóre skončil i poločas. Ve druhé půli svobodní zvýšili svůj tlak a dvěma góly zvýšili na 4:1.

Závěrečná branka byla vlastní, po smolné teči.

V týmu ženatých se blýskl skvělými výkony gólman, který svoje družstvo několikrát výrazně podržel.

Hráči družstva svobodných hráli všichni svízně a lépe si poradili s kluzkým povrchem.

Po utkání následovala soutěž v proměňování pokutových kopů. Po základní sérii byl stav 2:2 a v následném rozstřelu byli šťastnější svobodní.

Věřím, že všichni aktéři byli spokojeni, a že se akce třeba v budoucnu opět zopakuje. Velký dík patří zdravotnímu zabezpečení i mladým reportérům, kteří z průběhu zápasu pořizovali záznam a doplnili ho i o pár zajímavých rozhovorů.

Za všechny zúčastněné Pavel Galata

Kefasfest 2013

Prostor pro hudbu, divadlo a kulturu, mnoho cest, jedno ohnisko, křižovatka setkání. Druhý ročník letního křesťanského hudebního festivalu Kefasfest se bude pod záštitou brněnského biskupa Vojtěcha Cikrleho konat v přírodním areálu kláštera v Dolních Kounicích o víkendu od 28. do 30. června 2013. V různorodosti hudebních a divadelních žánrů chtějí organizátoři představit moderní křesťanskou kulturu a její radostné poselství.

Brno: Festival je otevřen pro všechny, kteří chtějí prožít na zajímavém místě první prázdninové dny. Pátek večer bude na hlavní scéně patřit divadelnímu Příběhu o Zuzaně, a poté světelnému průvodu z kláštera Rosa Coeli na poutní místo ke kapli svatého Antonína. V sobotu dopoled-

ne vystoupí scholy a skupiny z farností brněnské diecéze. Ve večerním programu se představí skupiny Win XP, Obzzor, Prague Cello Quartet, Timotej a jako hlavní host skupina Out of Control ze Slovenska.

Kromě hudebního rozměru nabízí festival i doprovodné dílny a výstavy. Účastníci si mohou vyzkoušet práci na hrnčířském kruhu, obdivovat výtvarné inspirace Jitky Musilové na biblické žalmy nebo zhlédnout výstavu kostel365.cz – dvanáct příběhů o kostelích a jejich obnově. Výstava představuje také osud kostela v Dolních Kounicích.

Vstupenky lze zakoupit se slevou v předprodeji do konce května 2013 na internetových stránkách festivalu. Program a více informací na <http://www.kefasfest.cz>.

Katolická charismatická konference 2013

Katolická charismatická konference 2013 se uskuteční ve dnech 10.–14. 7. 2013 na výstavišti BVV v Brně. Mottem konference bude: „On je hostem u hříšného člověka“ (Lk 19,7). Zahraničním hostem bude Charles Whitehead, který patří mezi nejznámější osobnosti Katolické charismatické obnovy. Charles Whitehead ještě donedávna zastával úřad prezidenta Rady ICCRS, což je mezinárodní koordinační centrum Obnovy v Římě, a celých dvacet let vedl charismatickou obnovu v Anglii. V součas-

né době předsedá ekumenické organizaci ICC (Mezinárodní charismatická konzultace) a je poradcem Alpha International. Jeho žena Sue je anglikánka, mají spolu čtyři dospělé děti. V Anglii spolu založili velice populární konferenci rodin s názvem Celebrate. V civilním zaměstnání byl Charles Whitehead manažerem marketingové společnosti, nyní se už léta věnuje službě církvi na plný úvazek.

Více informací a přihlášku na konferenci najdete na www.cho.cz.

Pouť rodin ve Žďáře nad Sázavou

Desátá diecézní pouť rodin ve Žďáře nad Sázavou, sobota 31. srpna 2013, 9–16 hod. Motto: „Kdo věří, není nikdy sám.“

Světoběžníková mše

Nedávno jsem na internetu hledala mešní odpovědi v chorvatštině.

Nebylo to vůbec jednoduché, ale nakonec jsem objevila stránky profesora Angilelly a na nich „příruční misálky“ v řadě jazyků.

S autorovým souhlasem bych se ráda o odkaz podělila, určitě bude nejenom světoběžníkům užitečný. <http://www.angilella.it/missa/>

Jana Cejpková

Prázdninové akce brněnského CRSP

Prázdninové příměstské tábory

Klub přátel rodiny připravil novinku v podobě příměstského tábora pro děti v termínu 22.–26. 7. 2013 „Káčata 2013 – příměstský geocachingový tábor pro malé kešery aneb jak se stát z mudly káčetem“. Informace na www.klupratelrodiny.cz a na recepci CRSP, tel.: 542 217 464.

Oblíbené prázdninové příměstské tábory pro tvořivé děti pořádá CRSP za finanční podpory Magistrátu města Brna, Odboru zdraví, mládeže a tělovýchovy.

Příměstský tábor pro děvčata

5.–9. 8. 2013, pondělí–pátek 8.30–14 hod.

S rukodělným zaměřením je vhodný pro děvčata ve věku 8–15 let. Naučíte se nové techni-

ky, např. kovové šperky, netradičním způsobem vyrobené doplňky. Těšit se můžete na zajímavou výstavu a výlet. Cena tábora: 950 Kč.

Příměstský tábor pro děvčata a chlapce

26.–30. 8. 2013, pondělí–pátek 8.30–16 hod.

Bude veden tvořivě a vycházkově. Věková hranice je 8–15 let. Cena tábora: 1290 Kč, v ceně je oběd a pitný režim.

Příměstské tábory probíhají v Centru pro rodinu a sociální péči již čtvrtým rokem. Opět je povede lektorka Monika Janečková. Více informací o připravovaných dílničkách a přihláškách můžete získat na telefonních číslech 542 217 464 nebo 731 402 731.

Zdroj: www.crsp.cz

Jak dále?

aneb Mediální strategie církve v otázce majetkového narovnání

Na Plenárním zasedání České biskupské konference, které proběhlo ve dnech 22. až 24. dubna 2013 byl otci biskupy českých a moravských diecézí projednán další postup v oblasti informování veřejnosti v otázkách dalšího financování církve. Nové informace v rámci mediální strategie katolické církve v otázkách majetkového narovnání církve a státu bude zveřejňovat Česká biskupská konference na internetových stránkách www.sluzbaverejnosti.cz.

Kromě toho bude na webových stránkách brněnského biskupství zřízen nový odkaz s názvem „Jak dále? (po majetkovém narovnání)“ – www.biskupstvi.cz/jakdale, kde budou uváděny konkrétní informace o výhledech a finančních plánech brněnské diecéze, o dlouhodobém horizontu i o nejbližších rozhodnutích, která na nás čekají.

*Ing. Martina Jandlová,
tisková mluvčí brněnského biskupství*

Jeremiáš II a Lukášovo evangelium IV

Pastorační středisko brněnské diecéze nabízí již po jedenácté letos na podzim další ročník Biblického kurzu. Jde o vzdělávání pro vážné zájemce o Bibli, vhodné pro osobní poznání Božího slova i jako inspirace pro ty, kdo vedou různá společenství a biblické hodiny. Účast není vázána na absolvování předchozích ročníků.

Kurz se jako vždy uskuteční v Brně na Biskupském gymnáziu v období září – listopad 2013 v pěti večerních čtvrtečních setkáních od 26. 9. 2013 se čtrnáctidenní

periodicitou vždy od 17 hodin. Lektory budou Mgr. Stanislav Pacner, Th.D., a doc. Dr. Petr Mareček, Th.D.

Cena: dobrovolný příspěvek na náklady kurzu (příspěvek není podmínkou účasti).

Přihlášky na faře nebo na www.biskupstvi.cz/pastorace, zasílejte do 20. září na adresu: Biskupství brněnské, Pastorační středisko, Petrov 8, 601 43 Brno, nebo oskenované na e-mail dolezelova@biskupstvi.cz.

Ing. Martina Jandlová

Varhanický rozhovor

Když jsme před šesti lety pořádali v rámci farního dne soutěž Farník roku, byla jednou z nominovaných také paní Jana Dolečková. Zdůvodnění nominace znělo: „I když hrává často na pohřbech, je stále optimistická.“ A právě Jana je po manželech Frydrychových naší další představující se varhanicí.

• Jani, co bys nám o sobě na úvod prozradila?

Jmenuji se Jana Dolečková, jsem vdaná a s manželem žijeme ve Slavkově už skoro 16 let. Máme 3 děti – Terezku 14 let, Jakuba 12 let a Petru 11 měsíců.

• Jak ses k varhanictví dostala?

Když jsem končila první cyklus klavíru, zeptali se mě ve farnosti v Ostravě – Porubě, kam jsem chodila a kde jsem zpívala ve schole, jestli bych nechtěla pokračovat druhým cyklem na varhany a hrát i při mších. Docela mě to lákalo, tak jsem se přihlásila a začala se učit ordinárium a první písničky. Nejdříve jsem chodila hrát jenom část mše, zbytek dohrál někdo zkušenější. Po roce částečného hraní mi přidělili stálou mši, byla to úterní. Měla jsem z toho radost, ale nevím, jestli z toho měli vždycky radost i věřící...

• Máš nějaké oblíbené liturgické období – z pohledu varhanice?

Vždycky, když se blíží nové liturgické období, tak se těším, že bude změna, v každém mám nějaké oblíbené písně nebo žalmy. Ale asi tím nej bude vánoční. Ta atmosféra je jedinečná, je v něm hodně krásných koled s málo slokami, takže mše jsou pestré, nejraději hraji ke každé části jinou koledu. Navíc je velmi krátké, tím se stává vzácnějším.

• Jaký byl návrat k varhanám po mateřské pauze?

No musím přiznat, že jsem to pořád odkládala, bála jsem se té zodpovědnosti k něčemu se zavázat s tak malým dítětem. K rozhoupání mi pomohlo, že k jedné mši se dlouho nedařilo najít varhaníka. Vzala jsem to jako znamení, že asi čeká na mě, a od té doby zase hraju. Je to bezvadné zpestření mateřské, když si můžu jít zacvičit na varhany.

• A co oblíbený hudební žánr mimo církevní hudbu, příj. i interpret či skupina?

Tak na prvním místě je určitě skupina Queen, ti mají na mě úplně terapeutické účinky a nabíjejí mě energií. Pak dlouho nic a pak spousta dalších skvělých skupin a interpretů Bratři Ebenové, Spirituál Kvintet, Eric Clapton, Take 6, Vlasta Redl, Nohavica a hodně dalších. Vlastně by se to dalo shrnout, že kromě dechovky typu Moravanka a Honzy Nedvěda snesu téměř všechno.

• Byla by nějaká veselá varhanická historka na závěr?

Jednu bych měla. Když jsem jednou ještě v Ostravě zůstala po mši cvičit na varhany, pan kostelník mě zamknul jako obvykle. Já si zahrála, když jsem ale chtěla jít domů, zjistila jsem, že nemám klíče. Mobily tehdy ještě nebyly, tak mi nezbylo než volat z okna. Jako na potvoru nikde nikdo, občas se objevil nějaký pejskař nebo osamělý chodec, ale nikdo mi nepomohl. Někteří mi nevěřili a pohoršovali se, že si z nich dělám legraci, zbytek dělal, že mě neslyší. Byla jsem už docela vylekaná, co bude a co naši, když jsem uslyšela hluchně se blížít nějaké studenty slavící zkoušku. Kdybych je měla potkat na chodníku, tak raději přejdu, ale v tu chvíli mě napadlo, že někomu opilému se moje historka nebude snad zdát tak neuvěřitelná a pomůže mi. A opravdu, nezapochybovali ani na chvíli, litovali mě, povídali si se mnou, plánovali, kam půjdeme zapít, až mě vysvobodí..., ale přimět je k vlastní záchraně mi trvalo dlouho a dlouho taky byla bezvysledná. Obcházelí kostel pořád dokola a dušovali se, že nikde žádné dveře do fary nejsou. Když se konečně začali vzdalovat tím správným směrem, trnula jsem, aby to nevzdali nebo nezapomněli na cíl mise. To jsem je ale hodně podcenila. Nejenže nezapomněli, ale tak dlouho a vytrvale přesvědčovali pana faráře, že si z něj opravdu nedělají legraci, z kostela na ně opravdu někdo volal a poslal je pro klíče od kostela, až pan farář opravdu přišel a odemknul mě. Nevím, co si z té příhody ti kluci pamatovali ještě příští den, ale pokud něco, bojím se, že jim moc nevěřili. *Děkujeme za rozhovor!*

Co očekává Bůh od starší generace

Málokde se tak pěkně mluví o stáří jako v závěru 92. Žalmu: „Spravedlivý roste jako palma, rozrůstá se jako libanonský cedr. Ti, kdo v domě Hospodinově jsou zasazeni, kdo rostou v nádvořích Boha, Boha, ještě v šedinách ponесou plody, zůstanou statní a svěží, aby hlásali, že Hospodin je přímý, skála má, a podlosti v něm není!“ (viz čtvrtá kniha žalmů, Žalm 92, verše 13 – 16). V čem je vlastně vzácnost stáří či jeho krása? Na první pohled to vypadá, že to jsou hlavně vnější, tělesné znaky: vzrůst, statnost a svěžest. Jistě známe lidi v pokročilém věku a stále jsou vzpřímení, zdatní a šediny jim na kráse neubírají, právě naopak. Jenže žalm naznačuje, že vzácnost a krása stáří není v důstojnosti šedin, tělesné zchovalosti, ani v samotném dosaženém věku, ale ve spravedlnosti. To pro svou spravedlnost je člověk jako palma či libanonský cedr, když roste a stále roste v nádvořích Boha, zná jeho Zákon, jeho slovo, je jím vyživován a usměřňováno jeho myšlení. Tady se rodí vzácnost a krása, které s přibývajícím lety neubývá, která trvá a ze které pak mohou žít jiní.

K čemu však je starým lidem všechna ta statnost, zdatnost i síla dána? Jen tak, aby se skvěli jako ozdoba společnosti nebo reklama, jak dobře se máme? Ne! Zůstanou statní a svěží, protože Pán Bůh chce, aby ještě v šedinách hlásali, že Hospodin je přímý. Je-li člověku ještě i ve stáří dopřáno zdraví a síla, pak je to velký dar, který nemá být promarněn. Je to hřivna, která má být využita v rodině, ve farnosti, v sousedství i v širší společnosti. Je

řada věcí, které lze dělat a být prospěšný i v pokročilém věku. Nejde jen o to pomáhat mladým. Ti se ostatně o vlastní rodiny raději starají sami. Spíše jde o to, aby člověk ve svém prostředí uplatňoval a do lidské společnosti vnášel všechny ty dobré hodnoty, které po celý život přijímal od Hospodina z jeho domu, a které patří k samotným základům dobrého života. To je to ovoce, které Bůh očekává od starší generace, už od mládí až do posledního dne. Zdá se, že právě to má žalm na mysli, když říká, abychom hlásali, že Hospodin je přímý, že on je skála a lsti v něm není. V té souvislosti nás napadne, že na řeči starého člověka není nikdo zvědavý, a mladý člověk už vůbec ne. Je pravda, že stáří bývá často příliš sebestředné a někdy dost upovídané. A kdo má ty jejich řeči, jak to kdysi bývalo, pořad poslouchat. Jenže tady jde o něco jiného. „Aby hlásali“ – ne to, jak to bývalo dřív krásné a jak to dnes ti mladí dělají špatně nebo jiné podobné moudrosti, ale aby svými slovy i celým způsobem života předávali to, co sami přijali, co bylo základem jejich života a co při všech proměnách času platí stále. Aby ukazovali k Hospodinu, k jeho spravedlnosti, která je přímá pevná a čistá. Aby představili Pána Boha, jaký skutečně je, jak spolehlivý je jeho Zákon a jakou oporou i nadějí je jeho Evangelium. Není to nakonec ten hlavní důvod, proč nám Pán Bůh přidává rok za rokem a proč je také mnohým lidem dopřáno dožít se vysokého, „požehnaného“ věku?

JUDr. Miloslav Honek

Sousoší sv. Cyrila a Metoděje

Ve čtvrtek 6. června 2013 v 10 hodin proběhlo v Brně na Petrově slavnostní požehnutí sousoší svatých Cyrila a Metoděje. V této souvislosti prosí Brněnské biskupství o připojení se k veřejné sbírce, kterou na realizaci sousoší

vyhlásilo. Sběrka je prováděna pomocí bankovního účtu č. 55 77 77 22 / 0800 vedeného u České spořitelny, a. s. Sběrka je řádně schválena osvědčením Krajského úřadu JMK.

Zdroj: www.biskupstvi.cz

Tvůj tatínek Bůh

Když ses dnešního rána probudil, pozoroval jsem tě a doufal jsem, že se mnou prohodíš aspoň pár slov. Čekal jsem, že se mě zeptáš na můj názor nebo že mi poděkuješ za něco dobrého, co jsem pro tebe udělal včera. Zjistil jsem však, že jsi zcela zaujatý výběrem vhodného oblečení do práce. Nepřestal jsem čekat, zatímco ty jsi pobíhal po domě, oblékal ses a mezitím snídal. Myslel jsem, že by sis mohl udělat trochu času aspoň na to, aby ses zastavil a řekl mi „ahoj“. Ty jsi však byl velice zaneprázdněný. A tak jsem pro tebe rozsvítil nebe, naplnil jsem ho barvami a zpěvy ptáků s nadějí, že mi budeš naslouchat. Ale ty sis nevšiml ani toho.

Pozoroval jsem tě, zatímco ses věnoval práci. Trpělivě jsem na tebe čekal celý den, než uděláš tu spoustu věcí, kterou jsi měl na starosti. Uznávám, že jsi toho měl hodně a neměl jsi čas se mnou mluvit.

Když ses vracel domů, viděl jsem tvou únavu a mysl jsem si, že ti udělá dobře, když se trochu vykoupeš a když voda odplaví tvůj stres. Nechal jsem padat vláhlý déšť, ale ty ses rozčílil a dokonce jsi urazil mé jméno. Já jsem si však přál,

abys se mnou mluvil. OPoté, cos zapnul televizi, trpělivě jsem čekal, až se dodíváš na program. Večeřel jsi a zase jsi zapomněl se mnou mluvit. Pak jsem upozoroval, že už jsi hodně unavený, a tak jsem splnil tvou touhu po klidu. Tiše jsem nechal zájit slunce, na jeho místo jsem rozprostřel závoj hvězd a v jejich centru jsem rozsvítil svíci, byla to velkolepá podívaná, ale tebe to nezajímalo.

Když jsi popřál rodině dobrou noc, zakryl ses a hned poté jsi usnul. Doprovázel jsem tvé sny hudbou a sladkými myšlenkami a mí andělé nad tebou bděli. Ale to všechno bylo marné, protože sis ani neuvědomil, že jsem stále s tebou. Mám více trpělivosti, než si dokážeš představit, ale udělalo by mi radost, kdybys i ty měl trpělivost s druhými. Mám tě moc rád a každý den čekám na tvou modlitbu. Dary, které jsem ti dnes dal, jsou ovocem mé lásky k tobě.

Znovu ses probudil a já jsem opět tady. Čekám – jen tak z lásky k tobě – a těším se, že dnes ti to třeba vyjde. Krásný den!

Tvůj tatínek Bůh

Z Itálie volně přeložila MaŠ

Modlitební triduum Modliteb matek (MM)

Modlitební triduum MM proběhne ve Slavkově v termínu 28.–30. 6. 2013. Program bude upřesněn v ohláškách. Zvány jsou opět maminky všech věkových kategorií.

Pojďte na pěší pouť na Velehrad ze Slavkova 22.–24. srpna

V roce víry zveme na 13. pěší pouť NA VELEHRAD poděkovat za vše, co nám svatí bratři CYRIL A METODĚJ přinesli, a s prosbou, aby u nás i v Evropě jejich dědictví opravdu žilo ...

Duchovní téma: Apoštolské vyznání víry

TRASA: čtvrtek 22. 8. ze Slavkova u Brna přes Žarošice do Věteřova, pátek 23. 8. z Věteřova přes Klimentek do Boršic u Buchlovic, sobota 24. 8. na Velehrad.

V sobotu 24. 8. – 10.30 na nádvoří obnova zasvěcení našeho národa Panně Marii

11.30 mše sv. – o. biskup Viliam Judák z Nitry

15.00 přednáška p. prof. P. Piňhy, požeňování a rozloučení

Příhlášky a informace: Mons Jan Peňáz, Křtiny 72, 516 439 189, 736 529 221, <http://www.poutnik-jan.cz/>

Srdečně zveme všechny na celou pouť anebo jen na kousek, zvláště ten poslední. S sebou: karimatku a věci na spaní. Zavazadla (i unavené poutníky) vezme doprovodné vozidlo. Spíme vždy pod střechou.

Oprava Urbánku trvala tři roky

Během roku 2011 byla opravena fasáda a střecha kaple, instalovány nové mřížky. Následující rok 2012 jsme se věnovali interiéru – omítky, výmalba, nová okna, elektroinstalace a opravy dlažeb. Byly vydlážděny také plochy před vstupem a u laviček. Letos bylo v kapli umístěno retabulum barokního oltáře s obrazem sv. Urbana, samozřejmě z důvodů ochrany před odcizením je obraz pouze v tištěné kopii původního díla z roku 1712. Ve stejné barevnosti mramorování byl vyroben podstavec oltáře a mobilní oltář, který je přenosný a bude sloužit při poutích před kaplí.

Opravy si vyžádaly celkem 1 217 000 korun. Na úhradě oprav se podíleli Město Slavkov, Jihomoravský kraj a Ministerstvo kultury v celkové výši 905 tis. Kč. Jednotliví dárci

z řad občanů věnovali celkem 184 tis. Kč a sbírky ve farnosti byly 140 tis. Kč. Navíc zde bylo odpracováno mnoho brigádnických hodin v pomocných a přípravných pracích. V kapli byla umístěna pamětní deska se stručnými dějinami a soupisem dárců na opravu kaple.

Během opravy Urbánku se nám podařilo vybudovat 14 zastavení křížové cesty, která je pojata jako součást tohoto slavkovského poutního místa. Obrázky pro zastavení ještě nejsou zhotoveny nejen z důvodů finančních, ale také pro zvažování způsobu ztvárnění.

Všem, kteří se zapojili do obnovy kaple i postavení křížové cesty prací i příspěvkem, vyslovuje farnost upřímné poděkování.

P. Milan Vavro, farář

Poutní místo kaple svatého Urbana

Zasvěcená svatému papeži Urbanu († 230 v Římě), ochránci města Slavkova.

Pouť 25. května.

Připomenuli jsme si dvě nedávné výročí: 300 let od založení kaple a 150 let od jejího znovupostavení.

1712 kaple založena listinou města nad Slavkovem na kopci Urban (361 m)
1716 postavena podle Martinelliho

1784 uzavřena císařem Josefem II.

1816 pro špatný stav zbořena

1861 nově vybudována stavitelem Pahsattim

1955 opravena děkanem Janem Meixnerem

1987 opravena farářem Stanislavem Forstem

2011–2013 celkově obnovena

2013 pořízen oltář s kopií obrazu.

Posvěcení kostela a oltáře v Nížkovicích

Nový oltář a ukončení dlouholetých oprav nížkovického kostela a fary byly podnětem k posvěcení kostela biskupem Vojtěchem, jehož návštěva byla historickou událostí – poslední biskup, který měl v Nížkovicích bohoslužbu byl brněnský biskup Huyn v roce 1906.

Kostel byl od svého postavení po necelých 300 letech posvěcen, protože v době postavení nebylo ještě v Brně biskupství a olomoucký biskup zřejmě z nějakého důvodu do malé vesnice nepřišel. Nyní budou v Nížkovicích slavit slavnost posvěcení kostela, neboli „posvěcení“, každého 8. června.

Kostel sv. Kunhuty byl postaven roku 1727–1728 na místě bývalého gotického kostela, z něhož jsou pozůstatky žebroví a portálů. Pro špatnou konstrukci byl několikrát opravován (1770, 1790, 1852, 1860, 1870, 1883 a 1905. Velké statické zajištění podbetonováním věže bylo roku 1948, v roce 1950 musela být zbourána klenba v kostele a nahrazena dřevěným stropem. Kolem roku 1980 byl farníky celý kostel podezděn a tím izolováno zdivo, které je od té doby suché. Poslední opravy interiéru a celkové fasády proběhly v letech 1998–2002. Po skončení těchto oprav se projevil nečekaně problémy se statikou kostela, které souvisejí se zprávami z 18. až 20. stol. o opětovných opravách statiky. V roce 2003 bylo provedeno statické zajištění objektu, v roce 2010 zajištění a nové omítky klenby.

Cesta k novému oltáři vedla přes úpravy v presbytáři, kde bylo v 50. letech použito mramorových stupňů a oltářů ze zrušeného kostela v Olomouci. Byly ponechány dva boční oltáře a materiál z hlavního oltáře byl použitý ke stavbě nového oltáře a ambonu. Pod svatostánkem byla vybudována nová

menza (oltář). Nový oltář se skládá z masivní, profilované oltářní desky z kararského mramoru, kterou vpředu podpírají dvě dvojice sloupů z červeného mramoru s korintskými hlavicemi a v zadní části mramorová deska. Pro ambon se použily dva sloupky, jejichž dřív je prodloužen.

Do oltáře byl vložen kámen z Golgoty z chrámu Božího hrobu v Jeruzalémě se zápisem o svěcení oltáře a ostatky svatých mučedníků z římských katakomb – sv. Innocence, sv. Celestýna a svaté Kolumby.

Mezi krásné části obřadu svěcení patří pálení kadidla, symbolizující stoupající modlitby k Pánu. Samotné posvěcení se stalo modlitbou a pomazáním oltáře a stěn olejem křížem, na stěnách jsou 4 místa pomazání označená konsekračními kříži. Potom byl oltář „oblečen“ do plátna a ozdoben svícemi a květinami. Postavení kříže bude připomínat Ježíšovu oběť, která se bude zpřítomňovat na oltáři při každé mši svaté.

Slavnosti se účastnili kněží: duchovní správce Nížkovic P. Vojtěch Oldřich Diváček, farní vikář P. Petr Mareček, děkan P. Milan Vavro, farář z Lahžhota a bývalý slavkovský děkan P. Josef Chyba a farář z Blučiny P. Hynek Šmerda, který má v Nížkovicích prarodiče.

Otec biskupa uvítal starosta Petr Plotěný, který uspořádal na obecním úřadě pro hosty setkání s obědem. Otec biskup navštívil po slavnosti faru a farní zahradu, hřbitov, kde se pomodlil u kněžského hrobu, a prošel návsí do místní sokolovny.

Poděkování patří všem místním farníkům, kteří slavnost připravovali, obecnímu úřadu za spolupráci, hudebníkům ze Slavkova a ministrantům z Hodějic za průběh liturgie.

P. Milan Vavro, farář

Jak můžeme pomoci postiženým povodní?

V případě solidarity se zasaženým územím můžeme přispět na finanční sbírku Charity ČR:
Sbírkové konto – číslo účtu: 11998822/0800 u České spořitelny, VS 906
Dárčovská SMS ve tvaru: DMS CHARITAPOMOC na číslo 87 777.

Oprava střechy kaple sv. Jana Křtitele se špitálem zahájena

I ti méně pozorní z nás si jistě všimli při cestě po Špitálce, že vzápětí po noci kostelů byly zahájeny práce na opravě krovu a střechy objektů kaple sv. Jana Křtitele se špitálem ve Slavkově. Oba tyto objekty, které spolu tvoří jeden ucelený soubor, jsou ve vlastnictví Římskokatolické farnosti Slavkov u Brna.

Práce začaly na střeše kaple sv. Jana Křtitele. Intenzivně se pracuje na opravě statické části krovu a po jeho opravě bude provedena pokládká nového střešní krytiny z keramických pálených tašek – bobrovek. Dodavatelem stavby je firma OK PYRUS s.r.o. z Brna. Protože se jedná o památkově chráněné objekty, tak práce probíhají za dozoru zástupců památkové péče. Kaple i špitál se nacházejí v městské památkové zóně, díky čemuž bylo možno požádat o dotaci na obnovu kulturní památky z ministerstva kultury – z PROGRAMU REGENERACE MĚSTSKÉ PAMÁTKOVÉ ZÓNY.

Na objektu špitálu je v plánu jednak oprava krovu a jednak provedení nového krovu nad částí špitálu. Nad celým objektem špitálu bude položena nová krytina.

Na objektu kaple se v letošním roce se plánuje provedení opravy krovu a pokládká nové střešní krytiny na kapli, nátěr dvou bočních kopulí kaple a nová krytina nad vstupem do hrobky. Oba objekty budou

doplněny hromosvodem. Oprava zbývajících stříšek a nátěr hlavní kopule budou provedeny v příštím roce.

Pro letošní rok jsou plánovány práce v objemu 1 050 000 Kč, z čehož dotace z ministerstva kultury činí 725 000 Kč od města Slavkov u Brna činí 220 000 Kč a podíl farnosti je ve výši 105 000 Kč. V letošním roce bude pokryto cca 85–90 % nákladů na obnovu střech kaple a špitálu.

Stav některých prvků krovu byl místy až havarijní. Stejně tak stávající střešní krytina, která postrádá dostatečnou kvalitu, je na hranici životnosti. Místy degraduje i podélným odlupováním. Bohužel se po odkrytí doposud nepřístupných míst objevují nové neblahé skutečnosti, které nebylo možné zjistit v rámci předprojektového průzkumu, jako výskyt dřevomorky domácí na ložné straně pozednic, uhnívání prvků krovu v místech styků námětků na krokvích, uhnílá římsová prkna apod.

Věříme, že práce budou provedeny ku prospěchu nejen stavbě jako takové, ale i ku prospěchu zachování a zvýšení prezentačních kvalit těchto významných kulturních památek.

Oprava tak nebude přínosem jen pro farnost, ale pro všechny občany i návštěvníky našeho města.

*Ing. Pavel Galata,
technický administrátor děkanství*

Pouť slavkovské farnosti do Žarošic

V den svátku Panny Marie Prostřednice všech milostí (8. 5.) se 16 odvážných poutníků (8 žen a 3 budoucí birmovanci) seskupili v 10.00 před farním chrámem Vzkříšení Páně ve Slavkově u Brna (211 m n. m.) k 9. pouti (vznik roku 2004 zásluhou díky panu děkanovi Milanovi Vavrovi). Po modlitbě (čtení z 2. Listu sv. apoštola Pavla Korintánům 2 Kor 5, 6 - 10); přimluvách s příznačnou odpovědí. „Bože, provázej nás na naší cestě“ a požehnáním, jsme se mohli vydat pěšky na zhruba

20 km putování převážně Ždánickým lesem. I když byl společný úmysl za budoucí birmovance, nesl si každý v srdci ten svůj. V 10.50 na kopci u Staré Cihelny s předzpěvem Aničky Kotvrdové zazněla píseň Je stále přítomná, následovaly osobní přimluvy, píseň Ave Maria a také Zdrávas. Od 11.05 do 11.35 nastalo silentium (k hlubšímu zamyšlení). V 11.45 nás uvítala obec Heršpice (německy Gerspitz - 260 m n. m.), kde jsme si za odměnu snědli půlku svačiny. Na Jalovém Dvoře

(240–310 m n. m.) u Božích muk proběhla modlitba (píseň č. 407 z Kancionálu) a požehnání k zbylé svačině. Po nasycení a zjištění časové tísně (13.35) se odebíráme z „Jalováku“ s fantastickým navýšením o 7 poutníků! Od 14.00 do 14.20 slavný růženec se střídavým předřikáváním ženy/muži. Ve Zdravé Vodě (14.50) vyčkáváme na autobus s dalšími poutníky, kde se modlíme Litanii loretánskou (15.20) a také se k nám přidávají 2 rodiny. Vydáváme se asfaltovou silnicí (postavena v roce 2009) příjemněji cestu poutníkům ke Staré matce Boží Žarošické. Zde, pod osadou Silničná, stojí (od 7. září 2010) dřevěný kříž, který zhotovili řezbáři Lubomír Sedlář z Lipova a Martin Ospalík z Veselí nad Moravou.

Z dálky vyhlížíme věž žarošického poutního kostela a napínáme sluch k slavnostně znějícím zvonům, které nás vítaly při příchodu (16.15) do Žarošic (212 m n. m.), kde jsme se připravovali na slavení mše svaté (17.00), kterou celeburoval pan děkan Milan Vavro. Při úvodní mariánské písni Tisíckráté pozdravujem Tebe bylo znát odevzdání se do rukou Panny Marie Žarošské.

Z poutního místa odjíždíme s naplněným srdcem a důvěrou, že se opět setkáme.

Závěrečné resumé? Počasí bylo proměnlivé, cesty bahnité, boty špinavé, poutníci fenomenální, Bůh milosrdný a milostivý.

Eliška Vodáková

MATRIKY

Skrze svátost křtu se znovu narodili:

Wilma Johanka Karkošková ze Slavkova
*2013, pokřtěna 21. 4. 2013

Adéla Sikorová z Heršpic
*2013, pokřtěna 5. 5. 2013

Lukáš Vlčík ze Slavkova
*2012, pokřtěn 5. 5. 2013

Matyáš Moravcsik z Nových Hvězdlic
*2012, pokřtěn 5. 5. 2013

Aleš Pavel Dunka z Němčan
*2012, pokřtěn 31. 5. 2013

Do svátosti manželství vstoupili:

**Patrik Majárek ze Slavkova
a Petra Pospíšilová z Brna**
oddáni: 20. 4. 2013

Ve společenství víry a naděje jsme se rozloučili:

Ladislav Auda ze Slavkova
*1931, †7. 3. 2013

Jaroslav Tecl ze Slavkova
*1940, †22. 4. 2013

Ivan Machala ze Slavkova
*1946, †26. 4. 2013

Božena Divácká ze Slavkova
*1934, †30. 4. 2013

Alois Kohoutek z Hoďjic
*1951, †7. 5. 2013

František Slanina ze Slavkova
*1951, †11. 5. 2013

Marcel Urbánek z Brna
*1970, †6. 5. 2013

Jaroslav Walter ze Slavkova
*1936, †1. 5. 2013

Pavol Hrehor ze Slavkova
*1967, †17. 5. 2013

Jan Zástřešek z Heršpic
*1927, †3. 6. 2013

Jan Marek z Bučovic
*1929, †5. 6. 2013

Stanislav Vymazal ze Slavkova
*1935, †10. 6. 2013 opravíme

Program farnosti

- 23. 6. Sbírka na bohoslovce
- 24. 6. Pouť k sv. Janu Křtiteli na Špitálce, pondělí 18.00 mše sv.
- 25. 6. Výlet dětí z náboženství, odjezd 8.00, Velehrad, archeoskanzen Modrá.
- 27.–28. 6. Návštěvy nemocných.
- 4.–5. 7. Národní jubilejní CM pouť Velehrad.
- 5. 7. Sv. Cyrila a Metoděje, mše sv. 8.30 ve Slavkově a v 18.00 na Lutrštěku.
- 6.–12. 7. Brigáda biřmovanců na kostelech ve farnostech u Děčína.
- 10.–14. 7. Katolická charismatická konference Brno.
- 16.–25. 7. Farní tábor Rakovecké údolí.
- 28. 7. Farní den ve Slavkově.
- 15. 8. Panny Marie Nanebevzaté.
- 22.–24. 8. Pěší pouť na Velehrad.
- 25. 8. Hody v Hodějicích, mše sv. v 11.00.
- 31. 8. Diecézní pouť rodin ve Žďaru nad Sázavou.
- 2. 9. Výročí posvěcení kostela v Heršpicích, mše sv. v 11.00.
- 5.–6. 9. Návštěvy nemocných.
- 7. 9. Zlatá sobota v Žarošicích.
- 15. 9. Pouť na Lutrštěku a hody v Němčanech, mše sv. v 8.00, 9.00, 10.30 slouží P. Stanislav Forst.
- 22. 9. Hody v Heršpicích, mše sv. v 11.00.
- 28. 9. Staroslověnská bohoslužba, svátek sv. Václava, Slavkov 8.30, zpívá schola, s překladem a vysvětlivkami.
- 29. 9. Biřmování ve Slavkově v 8.30, biskup Vojtěch Cikrle.

Pozvánka na oslavu

Milí farníci, přijměte mé srdečné pozvání
na přátelské setkání u příležitosti mého kulatého jubilea
ve Slavkově v neděli 28. července 2013.

Začneme modlitbou poděkování v kostele od 14.30.
Pokračování bude při cimbále, opékání a dalším občerstvení
někde poblíž fary (pravděpodobně na zahradě u sester).
Na programu jsou prý také nějaká překvapení.

Těším se, chci to oslavit s vámi se všemi! Váš otec Milan.

Úřední hodiny na faře: v době prázdnin – pátek 18.45–19.30

Kontakt:

Tel.: 544 221 587, 604 280 160

rkf.slavkov@biskupstvi.cz www.farnostslavkov.cz

URBÁNEK Časopis farního společenství ve Slavkově u Brna, Němčanech, Hodějicích, Heršpicích. Ročník XVI., číslo 2/2013. Vyšlo 23. června 2013.

Pro vnitřní potřebu vydává Římskokatolická farnost Slavkov u Brna. Redakční rada: P. Milan Vavro, Jana Lstibůrková, Petra Šaňková. Jazyková úprava: Marie Schwecová, Jana Cejpková. Pozn.: Ne všechny texty projdou jazykovou úpravou. Redakce si vyhraduje v případě potřeby krácení článků delších A5 strojopisem. Uzávěrka příštího čísla 22. září 2013.

Příspěvky – nejlépe zašlete mailem: petrasankova@seznam.cz nebo na faru: rkf.slavkov@biskupstvi.cz

Sponzorský tisk: OLPRINT, Jaroslav Olejko, Šlapanice